

arbejdelse, men jeg henleder den højtærede Ministers og det kommende Udvalgs Opmærksomhed derpaa.

Zahle: Jeg kan ikke begribe, hvorledes man har faaet gjort op, at dette Registers Førelse skulde blive saa forfærdelig dyrt, thi det forekommer mig, at det let kunde føres paa en saadan Maade, at Staten endog kunde have en Indtægt derved, i alt Fald kunde faa sine Udgifter dækkede. Hvis man lod By- og Herredsfogeden, støttet af Sognefogeden, føre disse Register og lod Attester betale f. Eks. med 60 Øre for hver og lod Staten tage den ene Trediedel, By- og Herredsfogeden den anden Trediedel til Dækning af hans stigende Kontorudgifter og overlod Sognefogeden eller maaske Sogneraadformanden den tredje Trediedel for sin Ulejlighed, naar Anmeldelsen skete til ham personlig, og han lod den gaa videre til By- eller Herredsfogeden, saa kunde alle disse Register føres godt, hensigtsmæssigt og nøjagtigt uden at krænke nogen, og uden at det kom til at koste Staten den mindste Smule.

Laurson: Der er fremkommet en hel Række Indvendinger mod Lovforslaget af mere eller mindre principiel Art, og det forekommer mig derfor, at der kunde være Grund til at sige et Par Ord til Fordel for det gode, der er ved Lovforslaget. Jeg vil begynde med at betone det samme, som det ærede Medlem fra Odense (H. L. Møller) var inde paa, at vi ere i en Overgangstid. Jeg tror ikke, at Øjeblikket er særlig vel valgt til at indføre fuldstændige Slægtsbøger eller Sognebøger, eller hvad man nu vil kalde dem, af borgerlig Natur. Jeg tror, at hvis man tænker Sagen igennem, vil man se, at man i dette Øjeblik vil støde paa en hel Del Vanskeligheder. Naar man ser paa Lovforslaget som et Overgangsforslag, der bøder paa en Del af de Brøst, som der i Øjeblikket er ved det statistiske Materiale, tror jeg, at man kan sige, at dette Lovforslag indeholder en hel Del godt. Blandt andet vil jeg fremhæve, at for de store Byers Vedkommende er det sikkert en overmaade praktisk Bestemmelse, som her indføres, at samtlige de Oplysninger, der skulle gives angaaende et Barn, skulle gives ved Fødselsanmeldelsen og ikke som nu, naar Barnet skal døbes. Man har her, som ogsaa fremhævet i Motiverne, indtaget det borgerlige Standpunkt, at det er Fødselsanmeldelsen, der kræver de forskellige Oplysninger, som skulle frem-

skaffes, medens de nuværende Lovbestemmelser særlig tage Sigte paa, at Fødselsanmeldelsen skal finde Sted, for at det kan paases, at Barnet bliver døbt. Der er her et Fremskridt, som jeg sætter Pris paa, baade fordi det peger i den rigtige Retning, og fordi det bidrager til, at Oplysningerne lettere kunne skaffes til Veje.

Saa er der det saa stærkt fremhævede Spørgsmaal om Vanskeligheden med Polakkerne og Kirkebøgernes Førelse med Hensyn til disse. Jeg kan ikke se, at disse Vanskeligheder løses lettere ved borgerlige Register. Jeg har selv ingen Erfaring i saa Henseende, men det kan maaske være vanskeligt nok for Præsterne at tyde baade de Lyde og Runer, som disse Mennesker frembringe; Skrivefærdigheden er vel ikke saa stor hos dem. Jeg kan ikke se, at det bliver lettere for de borgerlige Kontorer end for Præsten, det vil være nogenlunde ens.

Jeg tror, at det er af stor Betydning, at vi paa de færrest mulige Steder faa samlet alle disse forskellige Oplysninger om Menneskers Indgang og Færden i Verden og deres Udgang af den. Jeg kan ikke tillægge de Indvendinger, der ere fremkomne, saa stor Betydning, som man har tillagt dem. Det kan være sandt nok, at det kan være forbundet med lidt Ulempe, men at tale om Krænkelse af Religionsfriheden synes mig dog at være lidt for stærkt. Og Katolikkerne have i alt Fald ikke tidligere — jeg ved ikke saa nøje, hvordan det forholder sig nu — været særlig ømme overfor andres Religionsfrihed. (Afbrydelse af *Moltesen*). Derfor skulle vi ikke gøre dem Uret, det er sandt, det indrømmer jeg gerne, men jeg tror, at Indvendingerne overdrives noget. Naar man ser praktisk paa Forholdet, viser det sig, at de fleste Anmeldelser fra det katolske Samfunds Side slet ikke blive gjort til Præsterne. Saa vidt jeg forstaa Lovforslaget, er det Meningen, at Ministeriet skal have Lov til at ordne Forholdet paa de forskellige Steder paa den mest praktiske Maade. Jeg tror, det sker bedst ved, at der bliver een Praksis for Landsognene og en anden for Byerne. Praksis er jo der den, at Anmeldelsen finder Sted hos den paagældende Degn eller Kirkebetjent, eller hvad han nu hedder, og der er vist ikke stor Fare for, at der der skal blive gjort Propaganda af nogen Art. Det Spørgsmaal, der blev fremdraget af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) om de andre Motiver, der skulde ligge bag ved, tillægger jeg ingen